Donderdag, 26 November 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 8764

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso: Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Russisch offensief ontwikkelt zich gestaag.

Nog 21.000 nazies gedood of gevangen.
Russische aanvallen aan het Noordwestelijk front.
Japs verliezen nog 3 torpedojagers bij Nieuw Guinea.

SPECIAAL RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Een speciaal Russisch communiqué luidt als volgt:

„Het offensief van onze troepen duurde voort op 25 November. Onze troepen in het gebied van Stalingrad overkomen de vijandelijke weerstand en zetten het offensief in vier richtingen voort.

Onze troepen bezetten de spoorwegstations Rychkovskaya, Novo Maximovsky, Staro Maximovsky en de bewoonde plaatsen Malo Nabatovsky, Birichkov, Rodionov, Bolsjaya, Donschinka en Malaya Donschinka. In het gebied van Bolsjaya- en Malaya Donschinka werden de eerder omsingelde eenheden van de 22e vijandelijke tankdivisie verslagen.

Tegen het einde van 25 November was het aantal gevangenen 15.000. Alles tezamen werden gedurende de gevechten van 19 tot 25 November door onze troepen 51.000 gevangenen genomen. In dezelfde periode veroverden onze troepen 1300 kanonnen van allerlei kaliber, 5518 motor-voertuigen, 62 ammunitie-opslagplaatsen, ander materiaal en voedsel. Op 25 November verloor de vijand ongeveer 6000 officieren en manschappen aan doden" (Moskou, (AP) 25.11).

RUSSISCH OFFENSIEF AAN HET NOORDWESTELIJK FRONT.

Het DNB zeide, dat de Russen aan het front tussen Smolensk en Leningrad in Westelijke richting voortrukten voorbij Toropets, een spoorwegstad op 190 kilometer ten Noorden van Smolensk en 225 kilometer van de Letlandse grens. Toropets is het meest Westelijke punt, dat bereikt werd in de Russische winter-opmars van het vorig jaar (Berlijn, (AP) 25.11.

NAZIES IN EEN LELIJKE POSITIE.

Een Britse militaire zegsman zeide, dat de nazie-belegeraars van Stalingrad in een „lelijke" militaire positie verkeren en gedwongen zullen worden zich van de Wolgastad terug te trekken over de bedreigde kronkelende corridor en over de rivier Don, indien zij zich willen vrijmaken van de Russische greep.

De zegsman voegde hier echter aan toe, dat er in Londen geen bevestiging is van het bericht, volgens welk de Duitsers opdracht zouden hebben gegeven tot een algemene terugtrekking van Stalingrad. Hij zeide, dat elke Duitse tegenaanval om het belegerde leger te redden „ontzaggelijk moeilijk" zou zijn.

De zegsman wees erop, dat het Russisch offensief zou kunnen blijken de eerste grote strijd op het land te zijn, die niet vergezeld gaat van hevige luchtgevechten. Hij zeide, dat hiervoor twee redenen zouden kunnen bestaan: het veranderlijke weer of de overplaatsing van een grote luchtsterkte naar Noord Afrika (Londen, (AP) 25.11).

VAN HET RUSSISCH OFFENSIEF.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De verpletterende Russische offensieven rollen voort ten Noorden en Zuiden van Stalingrad en ver ten Westen van de samengeperste, kronkelende Duitse corridor van ontsnapping of de dood, die vernauwd is tot een breedte van 50 kilometer, en voerden het aantal vijandelijke doden en gevangenen op tot ongeveer 100.000.

Het totale aantal Duitse doden is ongeveer 50.000 en het aantal gevangenen is niet veel minder. Een ontzaggelijke slag is in voortgang op 80 kilometer ten Westen van Stalingrad tussen Kaletsj en Trekhostrovskaya, die beide door de Russen veroverd zijn langs de Don die vol ijsschollen is. De bedoeling van de Russen is om de corridor af te snijden en alzo de overblijfselen van de 300.000 vijandelijke manschappen, die drie maanden lang Stalingrad hebben aangevallen, te vangen en te vernietigen.

Drie nazie-divisies werden gevangen ten Zuid-Westen van Kletskaya in de bocht van de Don. Andere grote groepen werden opgeruimd, terwijl de Sovjets verder in Westelijke richting stormden in het gebied van Surovikino aan de rivier Tsjir in het Zuidelijke deel van de Don-bocht. Intussen onthulde „Izvestia", dat de slagen op Stalingrad in de meest ernstige dagen werden afgeslagen door het 62e leger onder Luitenant Generaal V. T. Chuikov. Zijn voornaamste assistenten waren Generaal Majoor Rodintzev, Generaal Majoor Guriev en Kolonel Gorokhov. „Izvestia" zeide, dat het Volkscommissariaat voor Defensie aan de Opperste Sovjet-Raad gevraagd heeft om speciale medailles uit te reiken aan de verdedigers van Stalingrad, Sebastopol en Odessa (Moskou, (AP) 25.11).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 25 en 26 November zijn onze troepen in het gebied van Stalingrad de vijandelijke weerstand overkomen en zijn zij doorgegaan met hun offensief in de zelfde richting als vroeger.

In de Noordelijke sector van Stalingrad verdreven de manschappen van het Rode Leger de nazies van een tactisch belangrijke hoogte. Hierbij doodden zij ongeveer 300 Duitsers en vernietigden twee tanks, 1 artillerie-batterij en machinegeweren. In een andere sector hebben onze eenheden voortgang gemaakt nadat het in de nacht tot een botsing was gekomen met den vijand. Bij deze opmars werd een aantal sterkten veroverd. Ten Noord-Westen van Stalingrad heeft de opmars van onze troepen steeds voortgang. In een sector veroverde men 157 buiten werking gestelde Duitse tanks die in de grond waren ingegraven en door den vijand gebruikt werden als geschutsstellingen. Een afdeling van het Rode leger overweldigde de Duitse weerstand en bezette als gevolg daarvan een dorp waarbij men 29 kanonnen buitmaakte, alsmede 3 tanks en 1 munitie-opslagplaats. Ongeveer 600 vijandelijke soldaten bleven dood op het slagveld achter.

Ten Zuiden van Stalingrad leidden onze troepen offensieve operaties en veroverden zij verschillende dorpen. Als gevolg van de strijd tegen den vijand werd ongeveer een Duits regiment infanterie uitgeroeid. Het Russische grof geschut bracht 16 artillerie-batterijen en 9 morieren-batterijen tot zwijgen en vernietigde 31 blokhuizen.

Ten Zuid-Oosten van Naltsjik vonden gevechten plaats van plaatselijk belang. Ten Noord-Oosten van Tuapse hebben de troepen van het Rode leger bij een nachtelijke aanval ongeveer een compagnie Duitse infanterie uitgeroeid. In een der sectoren aan het Noordwestelijke front hebben onze troepen verschillende sterkte-punten bezet en veel buit gemaakt" (Moskou, (AP) 26.11).

DE STRIJD OP NIEUW GUINEA.

De Noordamerikaanse en Australische troepen werden op bittere wijze handgemeen met de Japanse strijdmacht, die nog poogt stand te houden op de Noordoostelijke kust van Nieuw Guinea, terwijl de bloedige strijd in het gebied van Gona en Buna een hoogtepunt bereikte. Elk vliegtuig, dat de Geallieerde strijdkrachten konden vrijmaken, werd ingezet tegen de Japanse stellingen. De bommenwerpers droegen bij aan de verwarring en de moordpartij op de grond.

Daar sloten de Geallieerde troepen langzaam de omsingeling van drie zijden rond den vijand. De hevigste gevechten vinden plaats op de kuststrook van 20 kilometer tussen Buna en Gona. Te Buna vallen de Australische en Noordamerikaanse eenheden het vliegveld aan, niettegenstaande het hardnekkige vijandelijke artillerie mortier- en machinegeweervuur. (MacArthurs Hoofdkwartier in Australië, (AP) 25.11).

JAPANSE KAPER VERNIELD.

De Britse Admiraliteit onthulde, dat een zwaar bewapend Japans kaperschip op 11 November op de Indische Oceaan werd bestreden en vernietigd door een mijnenveger van de Koninklijke Brits Indische Marine en een Nederlandse motor-tanker.

De Admiraliteit zeide, dat de mijnenveger „Bengal" het 6863 ton grote tankschip „Ondina" (Nederlands) escorteerde op ongeveer 1600 kilometer ten Zuid-Westen van Java toen men de 10.000 ton grote „Kikoka Maru" en de 6863 ton grote „Kunikawa Maru" ontmoette. Deze waren — naar men meent — beide gewapend met torpedo-lanceer buizen en katapult-vliegtuigen. De „Bengal" en de „Ondina" hadden slechts een enkel 4-duims kanon. De Admiraliteit gaf niet te kennen welk van de Japanse schepen tot zinken werd gebracht (Londen, (AP) 25.11).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte):

Op 23 November doodden patrouilles van Noordamerikaanse mariniers 70 Japanners en veroverden zij 5 machinegeweren in het vijandelijke kampement op de Noordelijke helling van Mambulo. De verliezen van de Marine waren 2 gewonden. Duikbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen van Guadalcanal vielen vijandelijke installaties aan te Munda aan het Westelijk einde van het eiland Nieuw Georgië. Eén voltreffer werd geplaatst op een pakhuis" (Washington, (AP) 25.11).

COMMUNIQUÉ VAN BRITS INDIË.

He gezamenlijke communiqué van Brits Indië luidt:

„Gistermorgen hebben bommenwerpers van de Royal Airforce, die geëscorteerd werden door gevechtsvliegtuigen, het door den vijand bezette spoorwegstation Mijingyan in Birma aangevallen. Men zag bommen ontploffen tussen de hoofdlijn en tussen de stationsgebouwen. Op de vlucht had men geen last van vijandelijke gevechtsvliegtuigen. In de afgelopen nacht hebben onze middelzware bommenwerpers drie Japanse vliegvelden in Birma aangevallen — Heho, Mingaladon en Meiktila. Treffers werden waargenomen in alle drie de plaatsen; biezonder goede resultaten werden behaald in Heho en Mingaladon, het voornaamste vliegveld in Rangoon. De Japanse nacht-gevechtsvliegtuigen mengden zich in de strijd. Verschillende luchtgevechten vonden plaats; het einde van de strijd wees evenwel uit, dat vele Japanse gevechtsvliegtuigen beschadigd of vernietigd waren tegen verlies van geen enkele bommenwerper aan onze zijde. Van alle operaties wordt een van onze vliegtuigen vermist" (New Delhi, (AP) 26.11).

U.S.A.-GENERAAL VERMIST.

Gemeld wordt, dat Brigadier Generaal Asa Duncan, Stafhoofd van de luchtmacht in het Europese krijgstoneel, met zijn vliegtuig op zee heeft moeten dalen en vermist wordt. Het Departement van Oorlog deelde mede, dat Duncan op 17 November op weg was naar Noord-Afrika. Het vliegtuig stortte in zee ner nabij de Noordkust van Frankrijk en geen bericht is ontvangen of enig lid van de bemanning nog in leven is (Washington, (AP) 25.11).

SPANJE'S LEGER.

Een DNB-bericht uit Madrid beweert, dat Spanje 1.350.000 man „gereed voor de oorlog" zal hebben zodra de huidige mobilisatie voltooid is (Lissabon, (AP) 25.11).

Het nieuws van vandaag.

Nog werden 21.000 Duitsers gedood of gevangen in het Russisch offensief, dat gestadig voortgang maakt aan weerszijden van Stalingrad en weer een reeks van steden en dorpen veroverde. Ook in Stalingrad werden de nazies in een sector over een afstand van 200 meter teruggeworpen. Het Duitse commando heeft er nu de Luftwaffe in de strijd geworpen en groepen van 30 tot 50 tanks in de grond ingegraven om te dienen als geschutspunten. De Russen ondervinden een grotere weerstand op deze achtste dag van het offensief, doch zetten de opmars voort.

De corridor, die naar Stalingrad leidt, wordt voortdurend onder vuur genomen door de Russen en volgens den correspondent Harold King zouden de Duitsers zich hier op wanordelijke wijze terugtrekken in een poging om aan een omsingeling te ontkomen. Hoewel uit Moskou weinig gezegd wordt omtrent een offensief aan het Noordwestelijk front komen er — vreemd genoeg — nog steeds berichten uit Berlijn, die spreken van krachtige Russische aanvallen aan dat front. Een bericht zeide zelfs, dat de Russen zich reeds ten Westen van Toropets bevinden, tussen Leningrad en Smolensk...... (blz. 1).

In Tunis zijn vooral de luchtstrijdkrachten actief, doch er wordt nog niet gesproken van grote gevechten op het land, hoewel een grote Geallieerde aanval op de Duitse stellingen aan de kust elk ogenblik verwacht wordt. Tripoli en Bizerte alsook de vijandelijke scheepvaart en de vliegvelden op Sicilië werden hevig aangevallen, hetgeen kan worden gezien als een voorbereiding voor de uiteindelijke aanval.

Het 8e Britse leger is nog steeds met de As-strijdkrachten in gevecht gewikkeld tussen Agedabia en El Agheila. Ook hier wordt een grote Britse aanval elk ogenblik verwacht (blz. 1).

Over de quaestie Darlan is nog steeds het een en ander te doen. Men zegt, dat de Admiraal een missie zal zenden naar Londen en Washington om daar zijn houding in het verleden, van thans en in de toekomst uit te leggen. De Strijdende Fransen nemen nog steeds een afkerige houding ten aanzien van de quaestie Darlan aan en hebben als protest tegen zijn erkenning in Noord-Afrika de radio-uitzendingen naar Frankrijk stop gezet, „omdat men dit niet kan uitleggen aan het Franse volk" (blz. 3).

Er schijnt nu een Noordamerikaanse militaire missie te Dakar te zijn aangekomen om de Franse strijdkrachten hier dienstbaar te maken aan de Geallieerde zaak. Aan de overzijde van de Oceaan, aan de kust van Brazilië, beschouwt men het gevaar reeds als geweken en werd de verduistering opgeheven.

Uit Frankrijk komen voorts nog enkele onbevestigde berichten, zoals omtrent de dood van „colaborationnist" Jacques Doriot en een spoedige ontruiming van de vlootbasis Toulon door de burgerbevolking (blz. 3).

Grote luchtactiviteit boven Tunis.

Geallieerden en As voeren versterkingen aan.
Vichy meldt evacuatie Toulon door burgerbevolking.
JACQUES DORIOT DOOD?

DE STRIJD ROND TUNIS.

Robert Bunnelle seint uit Londen:

De As stortte luchtversterkingen op Sardinië en Sicilië en voerde per vliegtuig troepen aan naar Tunis, terwijl de Britse Secretaris van Buitenlandse Zaken Anthony Eden er in het Lagerhuis twee maal de nadruk op legde, dat de slag van Noord-Afrika een „uiterst critieke" phase heeft bereikt. De vastberaden pogingen om Tunis te versterken maakten het duidelijk, dat de Duitsers en Italianen zullen trachten Tunis ten koste van alles te houden — zelfs ten koste van de gehavende strijdkrachten in Libye, die klaarblijkelijk maar zullen moeten proberen om zo goed mogelijk stand te houden bij El Agheila. De berichten omtrent de gevechten in Tunis zijn hoofdzakelijk beperkt tot de luchtactiviteit. De radio van Marokko zeide dat Duitse vliegtuigen, die van Tunische en Sicilische vliegvelden opereren, in de afgelopen nacht Bone tweemaal gebombardeerd hebben en ook de Geallieerde troepen aanvallen, die oprukken naar Tunis en Bizerte.

De kracht van de As scheen te zijn geconcentreerd in een kleine ring rond Bizerte en Tunis aan de Noordkust waar het 1ste Britse leger, versterkt door Noordamerikanen en Britten, deze tot binnen 50 kilometer naderde en opdringt langs de slechte kustwegen van Algerië uit. De eigenlijke slag is nog niet begonnen.

Men verwacht, dat hij taai en bloedig zal zijn omdat de Duitsers zich krachtig hebben ingegraven in fortificaties, die jarenlang door de Fransen zijn gereedgemaakt. De Duitse radio zeide, dat de troepen van de As zich in hinderlaag legden voor speerpunten van Britse tanks en gemotoriseerde eenheden in het grensgebied van Algerië en Tunis en alle pantserwagens vernielden in een colonne van verschillende gepantserde troepenwagens. Indien dit waar is wil het zeggen, dat de Asstrijdkrachten opereren op enige afstand buiten het gebied van Tunis en Bizerte in sla- en en operaties tegen de Geallieerde voorraadcolonnes.

Het laatste communiqué van Caïro verklaarde, dat het 8ste leger druk blijft oefenen op de terugtrekkende Asstrijdkrachten tussen Agedabia en El Agheila. De militaire correspondent van het Britse nieuwsagentschap zeide, dat de Britten zich vlak bij El Agheila moeten bevinden en dat binnen een dag of wat zal blijken of Rommel tijd genoeg gehad die stelling te organiseren (Londen, (AP) 25.11).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog gaf het volgende communiqué uit:

„Noord Afrika. 1. Vliegtuigen van de Royal Airforce en de Noordamerikaanse legerluchtmacht hebben uitgebreide en geslaagde operaties uitgevoerd tegen den vijand in Tunis.

2. Bommenwerpers van de Royal Airforce vielen het vliegveld van Bizerte in de nacht van Maandag aan. Een grote ontploffing en meer dan 30 kleinere werden waargenomen tijdens de aanval.

3. Bommenwerpers van de Royal Airforce keerden in de afgelopen nacht naar Bizerte terug om de kaden en scheepvaart in de haven aan te vallen. Talrijke bomontploffingen werden gezien en er was een grote vlam, die scheen te komen van ontploffende gasoline. Alle bommenwerpers keerden veilig terug.

4. P-38 gevechtsvliegtuigen van het 14e luchtcorps van het Noordamerikaanse leger vernietigden gisteren 14 vijandelijke vliegtuigen boven Tunis. Hieronder bevonden zich 7 Italiaanse troepentransportvliegtuigen, die werden neergeschoten te Gabes, en 2 Junkers 88 vliegtuigen, die elders in het Zuiden van Tunis werden neergeschoten. 4 Transportvliegtuigen, 1 watervliegtuig en 1 tank werden vernield op het vliegveld te Gabes. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug, hoewel 4 onzer vliegtuigen beschadigd waren en 1 vlieger gewond.

5. Het 1e Britse leger maakt bevredigend voortgang in de operaties tegen den vijand in de voorste Oostelijke gebieden" (Washington, (AP) 25.11).

GENERAAL ANDERSON OP HET PUNT OM TE BEGINNEN.

De radio van Marokko zeide, dat de Britse Generaal Anderson op het punt staat om een aanvang te maken met een grootscheeps offensief op Tunis en Bizerte. Gemeld werd, dat een Duitse colonne 45 kilometer werd teruggeworpen ten Zuiden van Tunis (Londen, (AP) 25.11).

NOORDAMERIKAANS COMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Het Noordamerikaanse communiqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Gisteren patrouilleerden gevechtsvliegtuigen van het 9e Noordamerikaanse luchtcorps over het voorste gebied in Cyrenaica zonder vijandelijke weerstand te ondervinden. Later schoten gevechtsvliegtuigen van Malta in het zelfde gebied een JU52 neer, die niet geëscorteerd werd. Men zag de troepen in het water worstelen. Een Dornier 24, die geëscorteerd werd door 3 ME109's, werd tussen Tunis en Sicilië onderschept en beschadigd" (Caïro, (AP) 25.11).

VERDUISTERING OPGEHEVEN.

Het Militaire Hoofdkwartier te Recife maakte bekend, dat de verduistering is opgeheven, welke vroeger van kracht was in de kustplaatsen van dit strategische gebied. De opperbevelhebber zeide: „De vroegere gevaren voor de kust zijn voldoende afgenomen om een terugkeer naar de normale toestanden te garanderen, hetgeen samengaat met de bekendmaking, dat Dakar zich bij de Geallieerden heeft gevoegd". Geen verdere uitleg werd gegeven (Recife, (AP) 25.11).

Curaçao.

DR. C. SUTHOFF WAARNEMEND GOUVERNEUR.

Proclamatie van de 24ste November 1942, betreffende de opdracht van het dagelijks beleid van zaken aan den Heer Dr. C. Süthoff.

De Gouverneur van Curaçao brengt, overeenkomstig het bepaalde in artikel 28 der Curaçaose Staatsregeling, ter kennis van de ingezetenen, dat, gedurende het dagelijks beleid van zaken opbij het dagelijks beleid van zaken opgedragen heeft aan den Heer Dr. C. Süthoff, Voorzitter van het Hof van Justitie in Curaçao bij Koninklijk Besluit van de 30ste Januari 1939, No. 40, aangewezen om volgens artikel 25 van de Curaçaose Staatsregeling in de bij dat artikel bedoelde gevallen als waarnemend Gouverneur op te treden.

EEN CURAÇAOSE HELD.

Een held heeft te Londen de bronzen medaille van de Royal Human Society ontvangen, een zeer biezondere en zeldzame onderscheiding. Zijn tanker werd door een vijandelijke torpedo getroffen en zonk binnen vijf minuten.

Het was in het midden van een pikdonkere nacht. Er was geen maan. De tweede kok lag in het ijskoude water. Hij kan niet zwemmen. Onze held zwemt naar hem toe, geeft hem zijn eigen reddingsgordel. Dan zwemt hij naar den derden officier die zo uitgeput is, dat hij bijna zinkt. Onze held zwemt naar hem toe en hijst hem op een reddingsvlot.

Dan zwemt hij nog eens weg en brengt den zwaar-gewonden eersten machinist op het vlot. Deze sterft echter na tien minuten. Dan eindelijk stelt onze held zich zelf op het vlot in veiligheid en bereikt, na 30 kilometer roeien, een haven.

De huldiging is indrukwekkend geweest. Behalve de zeldzame onderscheiding kreeg hij 25 pond sterling.

Deze man is een echte Curaçaoënaar. Een Sabaan. Zijn naam: Cecil Desmond Woods.

Zijn Domicilie op Curaçao: Oranjestraat 55, waar zijn oude moeder, trots op haar dapperen zoon, zijn terugkeer afwacht.

Wij vernemen dat enige personen hier ter stede het plan hebben moeder Woods een verrassing te bereiden ter ere van haar heldhaftigen zoon.

Arbeidsplicht voor mannen en vrouwen.

Bij de Staten van Curaçao is door Zijne Excellentie den Gouverneur de „Landsverordening tot regeling van de burger- en vrouwenarbeidsplicht op de Benedenwindse eilanden van het Gebiedsdeel Curaçao" ingediend, waaraan wij het een en ander ontlenen:

De indiening is geschied met het oog op de bevrijding van het Koninkrijk en de verdediging van het Staatsdeel Curaçao. Gedurende de oorlogstoestand is het noodzakelijk arbeidsplicht voor mannelijke en vrouwelijke ingezetenen van de Benedenwindse eilanden in te voeren, teneinde te voorzien in een tekort aan personeel in gouvernementsdienst en in het particuliere bedrijfsleven, ten gevolge van de inlijving van schutterplichtigen of van andere omstandigheden, welke rechtstreeks of zijdelings met de oorlogvoering in verband staan.

Wat is Arbeidsplicht.

1. Onder arbeidsplicht wordt in deze landsverordening verstaan de verplichting van de mannelijke en vrouwelijke ingezetenen, welke onder deze regeling zijn begrepen, tot het verrichten van arbeid in gouvernementsdienst of in particuliere dienstbetrekking, nadat zij daartoe door de bevoegde instanties zijn aangewezen.

A. wat de mannelijke ingezetenen betreft: voor alle takken van beroep of bedrijf, waarvoor bezetting noodzakelijk is, zulks ter beoordeling van den Gouverneur.

B. wat de vrouwelijke ingezetenen betreft: voor een der volgende takken van beroep of bedrijf:

a) onderwijs; b) kantoorwerk; c) nijverheid; d) magazijn- en winkelarbeid; e) vervoer, en f) andere takken van beroep of bedrijf, welke nader door den Gouverneur bij besluit voor de toepassing van deze regeling op vrouwelijke ingezetenen in aanmerking worden gebracht.

2. De arbeidsplicht voor mannelijke ingezetenen wordt in deze landsverordening verder aangeduid met burgerarbeidsplicht, die voor vrouwelijke ingezetenen met vrouwenarbeidsplicht.

Wie zullen arbeidsplichtig zijn?

1. Onder deze regeling worden begrepen: alle mannen en vrouwen, die hun 18e levensjaar hebben vervuld en de leeftijd respectievelijk van vijftig en van veertig jaren niet hebben bereikt, en die werkelijke woonplaats hebben op enig eiland van de Benedenwindse eilanden, waarop de arbeidsplicht is ingevoerd.

2. Onder „werkelijke woonplaats" wordt in deze landsverordening verstaan het eiland waar betrokkene in het bevolkingsregister staat ingeschreven, tenzij die verlegd is naar een ander eiland der Benedenwindse eilanden.

3. De bepalingen omtrent de burgerarbeidsplicht zijn niet van toepassing op:

a. militairen;

b. geestelijken en ordebroeders;

c. mannen, die reeds vóór 1 November 1942 in gouvernementsdienst of in loondienst in een particuliere dienstbetrekking geregeld arbeid verrichten, zolang zij daarbij werkzaam zijn, een en ander ter beoordeling van den Gouverneur of van een door dezen aangewezen instantie;

d. mannen, die reeds vóór 1 November 1942 in eigen zaak of in die van hun ouders of naaste bloedverwanten werkzaam waren voorzolang zulks het geval blijft, tenzij naar het oordeel van den Gouverneur of een door hem aangewezen instantie, die werkzaamheid niet rechtvaardigt, dat zij buiten de bepalingen der burgerarbeidsplicht vallen;

e. zij, die overeenkomstig de terzake door den Gouverneur te stellen regelen voor deelneming aan de arbeidsplicht zijn afgekeurd, of voor indeling in een of andere tak van dienst ongeschikt worden geacht.

4. De bepalingen omtrent de vrouwenarbeidsplicht zijn niet van toepassing op:

a. vrouwen, die de zorg hebben voor een of meer bij haar inwonende kinderen, die de leeftijd van 16 jaren nog niet hebben bereikt;

b. religieuzen;

c. vrouwen, die reeds vóór 1 November 1942 in gouvernementsdienst of in loondienst in een particuliere dienstbetrekking geregeld arbeid verrichten, voorzolang zij daarbij werkzaam zijn, een en ander ter beoordeling van den Gouverneur of van een door dezen aangewezen instantie;

d. vrouwen, die reeds vóór 1 November 1942 in eigen zaak of in die van haar ouders of naaste bloedverwanten werkzaam waren voorzolang zulks het geval blijft, tenzij naar het oordeel van den Gouverneur of een door hem aangewezen instantie, die werkzaamheid niet rechtvaardigt, dat zij buiten de bepalingen der vrouwenarbeidsplicht vallen;

e. zij, die overeenkomstig de terzake door den Gouverneur te stellen regelen voor deelneming aan de arbeidsplicht zijn afgekeurd, of voor indeling in een of andere tak van dienst ongeschikt worden geacht.

Toelichting op de vrouwenarbeidsplicht.

In toenemende mate eisen de opgeroepen lichtingen voor de Schutterij de arbeidskrachten uit het bedrijfsleven op. Het aantal mannelijke werkkrachten, dat voor haar vervanging in aanmerking zou kunnen komen en werkloos rondloopt, is betrekkelijk gering. Toch wordt dit aantal nog genoegzaam geacht om mede onder de hier voor gestelde regeling betrokken te worden. Anders staat het met de vrouwelijke werkkrachten.

Zeer velen harer nemen nog niet aan het ambtelijke of bedrijfsleven deel. De Gouverneur is van mening dat, indien een middel gevonden kon worden om haar er toe te brengen meer dan thans het geval is haar arbeidskracht ter beschikking te stellen voor de bevrijding van het Koninkrijk en de verdediging van ons Staatsdeel, het vraagstuk van het hierboven gesignaleerd tekort aan arbeidskrachten gemakkelijker zou kunnen worden aangevuld. Daarbij zou uiteraard een organisatie in het leven geroepen moeten worden, teneinde de beschikbare werkkrachten op doeltreffende wijze te kunnen plaatsen.

Aan den Gouverneur is het bekend, dat de tijd voorbij is, dat men op Curaçao en op Aruba, evenals ook elders het geval was, de arbeid voor vrouwen ongewoon achtte. Een blik op de kantoorlocaliteiten bij gouvernement en in de handel, in de winkels en ziekenhuizen, bewijst overtuigend, dat onder alle kringen deze arbeid, mits onder behoorlijke voorwaarden vervuld, wordt gewaardeerd. Niettemin blijft het een feit, dat nog te velen zich verre houden van maatschappelijke arbeid. De Gouverneur stelt zich voor, dat door oproepen van vrouwelijke werkkrachten ter vervanging van het mannelijk personeel, dat in militaire dienst wordt opgeroepen, velen daaraan gevolg zullen geven. Voor de achterblijvenden blijft echter een regeling nodig.

Het aangeboden ontwerp is te beschouwen als een maatregel om tweeërlei te bereiken: organisatie der voorhanden mannelijke en vrouwelijke werkkrachten en aandrang tot maatschappelijke arbeid der vrouwen, die tot dusver zich daarmede niet inlieten, maar van wie toch zeker verwacht mag worden, dat zij daartoe, elk naar haar bekwaamheden en geschiktheid, alleszins in staat zijn.

Bij de opzet van het ontwerp heeft voorgezeten de arbeid zoveel mogelijk in normale banen te laten, zodat hij zal worden verricht op dezelfde wijze als gebruikelijk is; derhalve in de vorm van de diénstbetrekking, zoals deze is geregeld in het Burgerlijk Wetboek; echter met deze twee uitzonderingen, dat zij veelal gedwongen tot stand komt en niet vrijwillig kan worden beëindigd. Eenmaal aan het werk, onderscheidt de arbeidsplichtige zich in niets van die, welke vrijwillig een arbeidsovereenkomst aanging of in een openbare betrekking dienst nam.

Zoveel mogelijk wordt bij de plaatsing der arbeidsplichtigen rekening gehouden met voorkeur en geschiktheid. Daartegenover wordt dan ook verwacht een volledige medewerking, welke er toe strekt positief onze paraatheid te versterken en negatief de maatschappelijke ontwrichting, welke in een kleine gemeenschap de mogelijke nasleep zou kunnen zijn van de onttrekking van te veel mannelijke werkkrachten aan de burgerlijke arbeid, te verhinderen.

VERPLICHTE AFLEVERING VAN NOORDAMERIKAANS PAPIERGELD.

De Gouvernementspersdienst vestigt er de aandacht op, dat het Gouvernements Besluit van 21 November jl. (P.B. No. 221) aan houders van papiergeld, hetwelk in de Verenigde Staten van Noord-Amerika de hoedanigheid van wettig betaalmiddel bezit, de verplichting oplegt, dit papiergeld binnen een termijn van 30 dagen (voor de Bovenwindse Eilanden 60 dagen) bij een van de plaatselijke banken ter incasso af te leveren. Deze maatregel is genomen in verband met de door de Noordamerikaanse Regering ten aanzien van de invoer van bankpapier getroffen regeling, volgens welke reizigers niet meer dan $ 250.— aan bankpapier bij hun binnenkomst in de Verenigde Staten mogen invoeren, terwijl de invoer op andere wijze zo goed als onmogelijk gemaakt is.

De bedoeling van de Noordamerikaanse Regering is, het internationale geldverkeer onder staatscontrôle te brengen, onder meer in verband met transacties voor vijandelijke rekening. Voor Curaçao had deze maatregel het gevolg, dat slechts een klein gedeelte van het aanwezige Noordamerikaanse bankpapier in de Verenigde Staten zou kunnen worden verzilverd, zodat alhier geen basis meer voor een waardebepaling van dit papiergeld bestond.

De Noordamerikaanse Regering heeft zich evenwel bereid verklaard, het thans op Curaçao aanwezige Noordamerikaanse papiergeld, voor zover dit bonafide bezit blijkt te zijn, om te wisselen, indien dit door bemiddeling van De Curaçaose Bank ter incasso wordt gezonden aan de Federal Reserve Bank.

Ieder houder van Noordamerikaans bankpapier wordt derhalve ook in zijn eigen belang aangeraden, dit bankpapier zo spoedig mogelijk bij een van de plaatselijke banken af te leveren.

De banken zullen de tegenwaarde in Curaçaose Guldens met de rechthebbenden verrekenen, zodra een afrekening van de Federal Reserve Bank zal zijn ontvangen.

Na verloop van de termijn van 30 dagen voor Aruba, Bonaire en Curaçao en van 60 dagen voor de overige eilanden, zal het bezit van Noordamerikaans bankpapier onwettig zijn.

LEZING OVER SURINAME.

Men schrijft ons:

Op Vrijdag 27 November as. des avonds om 20 uur precies, zal in het Surinaamse Clubgebouw wederom een lezing worden gehouden.

De spreker zal ditmaal zijn de Heer P. MacDonald, die zich voorgenomen heeft het een en ander over Suriname te vertellen, het mooie Suriname, dat helaas nog veel te weinig bekendheid geniet.

Het is dan ook de bedoeling hierdoor niet alleen de reeds lange tijd op Curaçao verblijvende Surinamers weer een ogenblik in nauw contact te brengen met hun eigen land, doch ook en vooral, niet-Surinamers kennis te laten maken met — en belangstelling in te boezemen voor — dit interessante Zustergebied.

Het gesprokene zal worden verduidelijkt door films en lichtbeelden, hetgeen verzorgd wordt door de Heren F. Visser en D. van Esveld.

Europese Nederlanders, voor wie Nederlaand helaas momenteel gesloten is, zouden hun vacantie wel gaarne in Suriname willen doorbrengen, doch onbekendheid met dit land houdt hen hiervan soms nog terug.

Herhaaldelijk heeft men ons dan ook verzekerd, dat wij in een sterk gevoelde behoefte zouden voorzien wanneer wij eens een lezing over Suriname wilden houden.

Over enige tijd hoopt Justitia Pietas Fides films te kunnen vertonen van Suriname, gemaakt door deskundigen. Deze films zijn het bezit van de Surinaamse Smalle film Liga. Hoogstwaarschijnlijk zal binnenkort een der leden van bovengenoemd lichaam zelf naar Curaçao komen om de vertoning van deze films voor ons te verzorgen.

Evenals bij de vorige lezing zijn ook ditmaal weer toegangskaarten verkrijgbaar ad 25 ct. voor leden en 50 ct. voor introducees. Daar zo grote belangstelling voor dit onderwerp schijnt te bestaan, hebben wij gemeend introductie op ruime schaal te moeten toestaan.

De kaarten zijn van heden af verkrijgbaar bij den Club-beheerder, Surinaams Clubgebouw, Bredestraat 140, Overzijde, telefoon 1686.

VERKIEZING KAMER VAN KOOPHANDEL.

Gistermorgen werden de verkiezingen gehouden voor de Kamer van Koophandel. Aan de verkiezing, ontstaan door het aftreden van den Heer Henry E. Kiës, werd deel genomen door 340 personen. 12 Stemmen waren ongeldig, terwijl 184 stemmen werden uitgebracht op den Heer Frans Vreugdenhil, die hiermede gekozen werd.

Bovendien werden nog herkozen de aftredende Heren Elias M. Curiel met 281 stemmen en F. W. P. Winkel met 322 stemmen. In plaats van wijlen den Heer Haïm Cohen Henriquez werd de Heer John Menge gekozen met 198 stemmen. Aan de verkiezing van de laatste 3 Heren werd deel genomen door 349 personen.

GEZELLIG SAMENZIJN IN HET KATHOLIEK ZEEMANSHUIS.

Hedenavond om 20 uur zullen de zeelieden van de Koopvaardij en Marine weder bijeenkomen in het Katholieke Zeemanshuis, om zich weder eens echt te amuseren.

De „Concordia Band" zal de muziek verzorgen. Wie zal weg blijven?

DE ALGEMEEN MILITAIR COMMANDANT TE CURACAO

Maakt bekend, dat van Maandag 23 November af de aanneming wordt opengesteld van:

MILITAIRE WERKLIEDEN

voor het verrichten van huishoudelijke- en corveediensten (schoonhouden, onderhoud Kazernes, expeditiewerk e. d.)

DE EISCHEN VAN AANNEMING ZIJN:

a. Nederlander of Nederlandsch onderdaan;
b. Ouderdom 26 jaar en ouder (ook zij die geboren zijn in de jaren 1919 t/m 1923, doch afgekeurd werden voor de schutterij;)
c. Goed gedrag;
d. Geneeskundig geschikt.

DE BETALING BEDRAAGT:

voor gehuwden f. 35.-- + 15o/o duurtetoeslag per week

voor ongehuwden f. 21.-- + 15o/o duurtetoeslag per week

De militaire werklieden genieten geen huisvesting in de kazernes en voorzien in eigen voeding.

GEGADIGDEN KUNNEN ZICH AANMELDEN VAN 23 NOVEMBER AF TUSSCHEN 8 uur 's Morgens en 4 uur namiddags bij:

KAMP SUFFISANT, KAZERNE HABAAI en WATERFORT.

De Algemeen Militair Commandant voornoemd,

4902 **C. J. Baron van Asbeck.**

BEKENDMAKING.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat gedurende de eerste helft van de maand December op Dinsdag en Donderdag van 10 tot 11 ure v.m. gelegenheid bestaat tot kostelooze inenting in het gebouw van de Transport Colonne van Het Roode Kruis op Mundo Nobo.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst

4900 **Dr. W. M. BONNE.**

Nederland.

CHRISTELIJKE IDEALEN MOETEN ER HEERSEN BIJ DE VREDESCONFERENTIE.

Minister-President Professor Doctor Pieter Sjoerd Gerbrandy heeft dezer dagen twee redevoeringen gehouden. In die voor Radio-Oranje, naar tijdelijk bezet Nederland gericht, zeide hij onder andere, dat de overwinning in Noord-Afrika niet het einde van de oorlog betekent, doch wel het feit, dat een radicale verandering heeft plaats gegrepen op het wereld-slagveld. Een omcirkeling is bijna tot stand gebracht van Hitler, Mussolini, Laval en spoedig zal de verraderlijke agressie der Duits-Italiaanse horden ophouden.

„Misschien, mede-vaderlanders, beklaagt ge u er over, dat wij niet voldoende begrijpen, wat er met u plaats heeft en wat tot uw daden inspireert. Dit is wellicht waar. Wij zijn in allereerste instantie ermede bezig alles te verrichten, wat tot de overwinning kan bijdragen. Doch God, onze Vader, vervult onze harten met dit medegevoel, dat ons met u volledig verbindt."

Sprekend op een noenmaal van de „London Missionary Society" zeide Professor P. Sj. Gerbrandy, dat de „internationale samenwerking" wordt gepredikt door de aartsvijanden van het Christelijk Kruis, die ons deden geloven, dat de menselijke natuur op eigen gelegenheid de internationale vraagstukken kan oplossen langs humanitaire richtlijnen. Deze aartsvijanden brachten verschillende volken ertoe hun allereerste plicht te verzaken, namelijk: de plicht zich te wapenen tegen agressie toen de internationale samenwerking begon ineen te storten.

Professor P. S. Gerbrandy zeide, dat de geweldige problemen, die der wereld en Europa wachten, slechts dan zullen kunnen worden opgelost, wanneer de staatslieden de moed kunnen vinden, de klove tussen ideaal en realiteit te overbruggen door offers te brengen. Dit offer is o.a. het aanvaarden van de oorlog als een instrument der wet en dit aanvaarden kan slechts geschieden door volken, welker ziel en geest iets bevatten van de Christelijke idealen en welker cultuur een Christelijk element bevat.

Professor P. S. Gerbrandy twijfelde eraan of het Britse en het Nederlandse Imperium uit hun moeilijkheden zouden kunnen herrijzen, wanneer Christus wederom uit de zaal der vredesconferentie zou worden geweerd.

DE FINANCIëLE PROBLEMEN NA DE OORLOG.

Dr. J. W. Beyen, financieel adviseur der Nederlandse Regering te Londen, heeft dezer dagen gesproken over de financiële problemen na de vrede. Hij merkte onder andere op: desindustrialisatie van Duitsland zou in wezen niet juist zijn, doch Duitsland moet verhinderd worden al datgene te produceren wat het in staat zou stellen een nieuwe agressie te beginnen.

Zijn industriële capaciteit moet in ieder geval worden ingekrompen. Een van de belangrijkste punten in de algemene thans bestaande opvattingen is dat de nieuwe na-oorlogse wereld ook economisch en materieel een betere wereld zal zijn. De moeilijkheden zullen zeker worden overwonnen. Een van de grootste fouten, die na Wereldoorlog I zijn gemaakt, is de onverschilligheid ten aanzien van de terugkeer naar de gouden standaard.

[Deze mening is wel in lijnrechte tegenspraak met de mening van Prof. Dr. J. A. Veraart, uiteengezet in zijn Rapport: Geld- en Bankwezen, hetwelk wij dezer dagen in ons blad publiceren. — Red.]

Verhoging van de levensstandaard is noodzakelijk. De enige manier om dit te bereiken, is de investering van grote sommen gelds in de industrie en in andere productie-media. De vraag naar kapitaal zal geweldig groot zijn. Alleen de Verenigde Staten zullen aan deze vraag kunnen voldoen.

ALWEER TWEE NEDERLANDERS DOODGESCHOTEN.

Jan Barendrecht uit Sassenheim is te Keulen geëxecuteerd wegens het verrichten van spionnage-handelingen.

Andries Adrianus Rost uit Rotterdam is door de Duitse beulen op 10 November doodgeschoten wegens het plegen van sabotage-handelingen.

ZIJ KREGEN HET OORLOGSKRUIS VAN VERDIENSTE.

Vier Nederlandse zeehelden hebben te New York uit handen van consul-generaal Elink Schuurman, het oorlogskruis van verdienste ontvangen: kapitein W. A. Peters, kapitein F. H. Dobbenga, machinist J. van der Stoep en zuster Alberina Brij.

5 NOORD-BRABANTERS VEROORDEELD.

Het Duitse Obergericht, zitting houdend te Vught, heeft vijf Noord-Brabanters gestraft wegens het verspreiden van anti-Duitse bladen, het luisteren naar anti-Duitse radio-uitzendingen en het in hun bezit hebben van het ondergrondse blad „Vrij Nederland". Het zijn: Vermeeren (vier jaar gevangenisstraf); Coevoets en Van der Grinten (twee jaar); Luyks (zes maanden) en de dertien jaar oude Arends (drie maanden). Arends Senior en Van Laarhoven werden vrijgesproken (initialen en woonplaatsen zijn niet bekend).

HET PRINS BERNHARDFONDS GAF ZIJN 100e GEVECHTS-VLIEGTUIG.

Uit Londen wordt den Gouvernementspersdienst geseind:

Prins Bernhard heeft in zijn hoedanigheid van Voorzitter van het Prins Bernhardfonds aan den Minister van Vliegtuigproductie Kolonel Llewellin een chèque overhandigd voor de aankoop van vier gevechtsvliegtuigen, door het Prins Bernhardfonds aangeboden op precies honderd gebracht.

Alhoewel het fonds uiteraard zware slagen heeft ondervonden door de uitschakeling van Nederlands Indië, hebben de Prins en zijn medewerkers besloten het werk voort te zetten, daar zij ervan overtuigd zijn, dat hun vrije mede-Nederlanders zullen gevoelen, dat zij op geen betere wijze hun solidariteit kunnen uiten dan door bij te dragen tot het Prins Bernhardfonds, dat bijdraagt tot de bevrijding der tijdelijk bezette Nederlandse gebieden.

MATELOZE WRAAKLUST.

Toen N.S.B.-er Jonkheer Von Boeninghausen nog burgemeester van Ootmarsum was, heeft hij daar, lang voor het uitbreken van de oorlog, een rede gehouden, waaruit voor het eerst bleek, dat hij nazie was. Notaris Andre Joosten uit Ootmarsum heeft toen van die rede rapport uitgebracht aan de Regering, waarna Boeninghausen als burgemeester werd ontslagen. Toen de Duitsers kwamen, kreeg Boeninghausen zijn verraderslóon: hij werd Commissaris van de provincie Overijsel en hij nam zijn wraak: notaris A. Joosten ging naar het concentratiekamp. Mevrouw Joosten kreeg bericht, dat haar man begin October zou thuis komen. Dit geschiedde inderdaad. De radeloze vrouw ontving precies op 1 October een urn met de as van haar dood-gemartelden echtgenoot. Heel Ootmarsum woonde diep-ontroerd de beaarding van de as bij. Von Boeninghausen had zijn wraak gekoeld.

MELIS STOKE IS DOOD.

Herman Salomonson, vóór 10 Mei 1940 directeur van het Algemeen Nederlands Persbureau te 's Gravenhage, heeft de dood gevonden in het Duitse concentratiekamp, waarin hij geruime tijd is opgesloten geweest. Velen zal hij bekend en geliefd zijn geweest onder de schuilnaam, waaronder hij zovele geestige verhalen heeft geschreven: Melis Stoke.

Van de talrijke werken, die Melis Stoke heeft geschreven was zijn „Zoutwaterliefde" waarschijnlijk het bekendst. Nu is hij een wrede, tragische dood gestorven.

OVERLEDEN.

Het overlijden in Nederland wordt bekend van: J. A. H. Alexander, beeldhouder (Den Haag); J. A. van der Ploeg, accountant (Groningen); H. Houtkoper, oud-burgemeester van Echteld en Lienden (Lienden, 66 j.); C. F. Jibben, oud directeur P. T. T. (Amsterdam, 86 j.); L. Lenstra, oud-schoolhoofd (Groningen, 64 j.); B. A. G. Ubink, oud-directeur J. B. Wolters' Uitgeversmaatschappij (Groningen, 72 j.); D. C. Hasselman, oud-burgemeester van Zoelen 77 j.); Mr. H. M. A. Coebergh, notaris te Leiden; Mr. P. Kikkert, oud gouvernements-secretaris van Suriname (Vlaardingen).

BUITENLAND.

OORLOGSCOMMUNIQUé VAN CAIRO.

Het gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten luidt:

„Gisteren waren onze troepen in aanraking met den vijand tussen Agedabia en El Agheila. Niets anders valt te vermelden van onze landstrijdkrachten. De luchtoperaties van gisteren boven het Libyse slagveld vonden niet op grote schaal plaats.

Tripoli werd wederom door onze zware bommenwerpers aangevallen in de nacht van 24 op 25 November. Voltreffers werden geplaatst op objecten nabij de Spaanse steiger. In dezelfde nacht vielen onze torpedo-vliegtuigen met succes een groot koopvaardijschip aan, dat ten Noorden van Sicilië in Zuidelijke richting voer. Het schip werd onbewegelijk achtergelaten en met de achtersteven onder water.

Bizerte werd hevig gebombardeerd en bomontploffingen werden gezien aan de waterkant op de kaden. Gisteren vielen onze gevechtsbommenwerpers het vliegveld Gela op Sicilië aan. Men zag bommen de gebouwen en schuilkelders treffen. In een aanval op de vijandelijke scheepvaart nabij Misurata in Tripolitania werd een voltreffer geplaatst op een koopvaardijschip. Enige luchtactiviteit vond gisteren plaats nabij Malta, doch geen enkel vliegtuig slaagde erin de kust over te steken. Van deze en andere operaties worden 2 onzer vliegtuigen vermist" (Caïro, (AP) 26.11).

PRESIDENT VAN ECUADOR IN DE U.S.A.-SENAAT.

President Carlos Arroyo del Rio van Ecuador verzekerde aan de Senaat van de Verenigde Staten, dat er in Ecuador een oprechte poging bestaat en zal bestaan om met de Verenigde Staten samen te werken in de strijd voor de overwinning van de democratie.

Er werd enthousiast voor Arroyo geapplaudisseerd toen hij verklaarde, dat het een groot voorrecht is de Senaat toe te spreken, „omdat het uiterst noodzakelijk is, dat de stemmen van alle mensen op het Westelijk Halfrond worden gehoord als één" (Washington, (AP) 25.11).

PRESIDENT ARROYO SPREEKT VOOR HET CONGRES.

President Carlos Arroyo del Rio van Ecuador zeide tot het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden, dat zijn land „trouw, broederlijk en sterk" is in zijn samenwerking met de Verenigde Staten.

Het Ecuadoriaanse Staatshoofd, dat in de Verenigde Staten vertoeft als gast van Roosevelt, legde er in zijn korte toespraak tot de Afgevaardigden de nadruk op, dat het thans meer dan ooit nodig is, dat de Amerika's één zijn.

De Voorzitter Sam Rayburn van het Huis verwelkomde Arroyo toen hij de Kamer binnentrad om 12.10 uur. De hoge bezoeker werd met applaus ontvangen en Voorzitter Rayburn zeide, dat het zijn „grote vreugde, hoog voorrecht en biezondere eer" was om President Arroyo in te leiden — „den Pesident van een groot en vrij volk".

Ogenblikkelijk na zijn rede maakte Arroyo afzonderlijk kennis met de leden van het Huis (Washington, (AP) 24.11).

ZUIDAMERIKAANSE PRESIDENTEN, DIE BIJEEN ZULLEN KOMEN.

Diplomatieke bronnen zeiden, dat onderhandelingen gaande zijn voor een tweedaagse bijeenkomst van de Presidenten van Brazilië en Uruguay in de grenssteden Rivera en Santa Ana do Livramento omstreeks 20 December. De bijeenkomst zal plaats hebben ter gelegenheid van de ingebruikstelling van een internationaal plein tussen de twee steden. Men neemt aan, dat Vargas zal worden vergezeld door Aranha, terwijl onder het gezelschap van Baldomir, Guani en de nieuwe President zullen behoren, die bij de verkiezingen van Zondag aanstaande verkozen zal worden, alsmede de nieuw-benoemde Minister van Buitenlandse Zaken (Montevideo, (AP) 25.11).

BOLIVIAANSE PRESIDENT UITGENODIGD.

Het Noordamerikaanse Staten Departement zeide, dat President Enrique Penaranda van Bolivia de uitnodiging van President Roosevelt aanvaard heeft om een bezoek te brengen aan de Verenigde Staten. Men zeide, dat de regelingen voor het bezoek, waaronder de datum van aankomst in Washington, in La Paz voortgang vinden (Washington, (AP) 25.11).

DORIOT DOOD?

De „Evening Standard" zeide, dat volgens berichten, die in Engeland ontvangen worden, Jacques Doriot, de grote voorstander van samenwerking met Duitsland, overleed aan verwondingen, die hij de vorige week opliep. De Standard gaf geen bron op en er is ook geen bevestiging van andere zijde.

Andere berichten, die op Zaterdag te Londen ontvangen werden, zeiden, dat Doriot naar een hospitaal gevoerd werd na te zijn afgeranseld door een menigte, welke hem opwachtte buiten de vergadering van zijn Populaire Partij, die klaarblijkelijk in Parijs was bijeengekomen. Gisteren hoorden Europese radio-stations een uitzending, welke aan Doriot werd toegeschreven, doch de „Standard" verklaarde, dat de rede waarschijnlijk een gramofoonplaat was. Het blad zeide: „Er is geen officiële bevestiging van het bericht, doch de omstandigheden maken het geloofwaardig" (Londen, (AP) 25.11).

DUITS VERZOEK IN VENEZUELA AFGESLAGEN.

De Venezolaanse Minister van Buitenlandse Zaken wees een verzoek van de Duitse Club (Club Aleman) af om te blijven functionneren. Het blad „Ultimas Noticias" zeide, dat de Club opereert onder het nazie-ministerie van binnenlandse zaken en beschuldigde de club ervan deel uit te maken van de vijfde colonne. De Voorzitter Carlos Schubert en de Secretaris Carlos Muller stelden een verzoek aan het Venezolaanse Ministerie om op 4 Juli laatstleden weer te openen. Het blad zeide, dat de Regering enkele leden van de Club heeft gadegeslagen, die afzonderlijk bleven vergaderen (Caracas, (AP) 25.11).

SPAANSE TANKER ZETTE SCHIPBREUKELINGEN OP ARUBA AAN LAND.

Het Italiaanse nieuwsagentschap zeide, dat de Kapitein van de Spaanse tanker „Campeche", welke van Venezuela te Santander **arriveerde, heeft** medegedeeld, dat hij 39 schipbreukelingen van een Brits stoomschip van 5000 ton, dat in October door een duikboot van de As tot zinken werd gebracht, redde en op Aruba aan land zette (Londen, (AP) 25.11).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Londen:** De radio van Parijs deelde mede, dat een Noordamerikaanse militaire missie te Dakar in Frans West Afrika is aangekomen om het toezicht op de vlooteenheden en de kustbatterijen over te nemen. Er is geen Geallieerde bevestiging van het bericht.

— **Londen:** De radio van Vichy deelde mede, dat de burgerbevolking van Toulon opdracht gekregen heeft de havenstad te verlaten, indien men geen speciale reden heeft om er te blijven.

— **Londen:** De radio van Vichy zeide, dat Admiraal Abrial, de Secretaris van Marine te Vichy, benoemd is tot Opperbevelhebber over de Vichy-Franse vlootstrijdkrachten.

— **Londen:** De radio van Algiers deelde mede, dat „voor de eerste maal Britse versterkingen per vliegtuig werden aangevoerd". Het zijn technische troepen, die van Algiers per vliegtuig zijn gevoerd naar een hoogte, die als een sleutelpositie in Tunis wordt beschouwd.

— **Londen:** De radio van Vichy zeide, dat de Duitse en Italiaanse troepen in Tunis voortdurend versterkingen krijgen in tanks en gemotoriseerde eenheden. De radio zeide, dat er pantserdivisies behoren onder de laatste versterkingen. Deze zouden worden gebruikt om de verscheidene sterkten, die over geheel Tunis zijn gevestigd, te verbinden.

— **Londen:** De correspondent Harold King meldde uit Moskou, dat de „wegen van Stalingrad volgestopt zijn door verslagen Duitse troepen, die in wanorde vluchten om te ontsnappen aan een Russische omsingeling. De verwarde stroom vrachtauto's vol van schoktroepen en colonnes van het mismoedige voetvolk, pantserwagens en voorraad-voertuigen, stort zich uit de opening, die nog is overgebleven tussen de twee armen van de Russische nijptang.

— **Londen:** De radio van Berlijn zeide, dat de Duitse Minister van Propaganda, Joseph Goebbels, de Duitse „parasieten en luiwammesen" dreigde met de „wrekende arm van de wet" in zijn wekelijkse bijdrage aan het tijdschrift „Das Reich". „Wij beoordelen elkeen biezonder door hetgeen hij thans doet voor de overwinning", zeide het artikel, dat door de radio werd aangehaald.

CURACAO

KERSTMIS 1942 VOOR DE ZEELIEDEN.

Speldjesdag 28 November.

Zaterdag as. zal een groot aantal lieftallige jonge dames speldjes verkopen ten bate van het Apostolaat ter Zee, dat met dit geld den zeelieden een heerlijk Kerstfeest bereiden wil. Niemand verzuime een speldje te kopen.

Bereidt den zeeman een prettig Kerstfeest.

BRIEVEN NAAR SURINAME.

De laatste tijd gebeurt het dikwijls, dat brieven, die hier op tijd gepost worden om met het K.L.M.-vliegtuig naar Suriname te gaan, aldaar niet op tijd ontvangen worden. Naar wij vernemen komt het voor, dat in Suriname soms twee weken vruchteloos op brieven wordt gewacht en dan ineens alles van drie weken loskomt.

In verband hiermede hebben wij ons gewend tot den Postdirecteur alhier, die ons evenwel verzekerde, dat alle brieven, die hier op tijd gepost worden, ook op tijd verzonden worden. Ligt de schuld dan in Suriname?

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De „Daily Mail" deelde mede, dat Darlan graag een missie van hooggeplaatste staf-officieren onder leiding van Generaals wil zenden naar Londen en Washington. De correspondent zeide, dat de missie de situatie in Noord-Afrika zou bespreken met de Britse Regering en de redenen zou verstrekken voor Darlans vroeger optreden alsmede om zijn toekomstige plannen uit te leggen. Hieraan werd toegevoegd, dat de missie in Washington besprekingen zou voeren met de Noordamerikaanse Regering over de steunverlening aan het Franse leger en de burgers in Noord-Afrika in ruil voor Franse koloniale producten.

— **Londen:** Hudsons van het Kustcommando bombardeerden gistermiddag bij slecht zicht de vijandelijke scheepvaart nabij de Nederlandse kust. Men zag, dat 1 schip getroffen werd. Gisteravond torpedeerden Hampdens van het Kustcommando een voorraadschip nabij de Noorse kust. Geen enkel vliegtuig wordt vermist van deze operaties. 2 Vliegtuigen van het Bommenwerperscommando worden vermist van offensieve verkenningsvluchten boven Duitsland.

— **Londen:** Berichten uit Stockholm deelden mede, dat 14 Britse Commando's de vorige maand een gewaagde aanval deden op de Noorse kust, waarbij zij een krachtstation en een dam in de Glamfjord opbliezen. Biezonderheden omtrent de aanval zouden de Zweedse hoofdstad hebben bereikt door ondergrondse nieuwsbladen. Het verhaal zeide ook, dat de Commando's andere belangrijke installaties vernielden alvorens te zijn ontdekt door de Duitsers, waarvan 8 gedood werden in een gevecht, dat ontstond. 6 Commando's zouden door de Duitsers zijn gevangen genomen.

— **Australië:** De Japanners verloren gisteren 2 en mogelijk 3 torpedojagers geladen met troepen in een tweede poging om de bestookte strijdkrachten van Generaal Horis te versterken, die voortgaan op bittere wijze weerstand te bieden aan de Australische en Noordamerikaanse grondeenheden, die verwoed aanvallen langs de gehele smalle strook tussen Buna en Gona.

— **Londen:** Het DNB deelde mede, dat de Russen een offensief openden aan een breed front ten Zuiden van Kalinin, dat ten Noord-Westen van Moskou ligt.

De Financiële Achtergrond van de Oorlog.

De Staat is het economisch sluitgewelf op het gehele nationaal - economisch gebouw.

Belastingen zijn de noodzakelijke prijs voor door de gemeenschap verschafte goederen.

HET GOUD ZAL EEN BRUIKBARE BELEGGING BLIJVEN.

De Circulatiebank der overwonnen landen moet onder internationale leiding staan.

Hoe zal Duitsland schadevergoeding moeten betalen?

GELD- EN BANKWEZEN.

EEN ECONOMISCH RAPPORT OVER NEDERLAND

door

PROF. DR. J. A. VERAART.

III.

Nationale schuld.

Ten aanzien van het begrip „Nationale Schuld" — waaronder hier word: meegerekend de schuld van de kleinere publiek-rechtelijke lichamen, gemeente, provincie, waterschap — zullen wij ons van heel wat verouderde denkbeelden moeten losmaken. Onder de invloed van de „leer van de verstandige huismoeder" — met zeker enthousiasme door een aantal ministers van financiën nog in de dertiger jaren verdedigd! — werd Nationale Schuld beschouwd als een lek, dat zoveel mogelijk moest worden gedicht, een gat, dat zo goed mogelijk moest worden gestopt. Het scheen eenvoudig niet op te komen bij de leiders van ons financiewezen van die jaren, dat Nationale Schuld te maken had met de goederen en diensten van de gemeenschap, dat het de tegenpost vormde op de balans van de Staat, precies als het kapitaal in de balans van een Naamloze Vennootschap.

Als men vernam, dat het kapitaal van de Koninklijke met 500 millioen was uitgebreid, was er wel niemand, die jammerklachten aanhief, omdat de „schuld" van dit olie-concern weer met 500 millioen was vergroot. Het enige, dat interesseerde was de „tegenwaarde", de „vermeerdering van activa" op de balans. En was dat in orde, dan was er slechts reden tot verheugenis, omdat het volume der algemene welvaart weer aanzienlijk was vergroot.

Het ongeluk was — terloops worde opgemerkt, dat dit voor een deel samenhangt met het aanvaarden nog altijd in de invloedrijkste kringen van een geheel verouderde Economie; met een bekrompen begrip van „welvaart" en angst voor het erkennen van de Staat als hoogste economische grootheid! — dat, wat men in het zakenleven als doodgewoon aanvaardde, men niet durfde hanteren, zodra het de Staat gold. Staatsuitgaven zo laag mogelijk — een „noodzakelijk kwaad" immers. Nationale Schuld zo klein mogelijk, immers zonder meer een schadepost.

Na de oorlog zullen wij dat alles algemeen anders hebben te zien. Met alle gezonde afkeer van Staatsalmacht met alle streven naar „souvereiniteit in eigen kring" — en de schrijver van dit Rapport heeft heel zijn leven lang daarvoor gevochten in het sociaal-economisch bestel! — heeft men de Staat te aanvaarden als economisch sluitgewelf op het gehele nationaal-economisch gebouw. Zonder Nationaal-Economisch Plan — waarover nader in Hoofdstuk IV — kan geen Publiekrechtelijke Bedrijfs- en Beroepsorganisatie bestaan. Maar in een Nationaal-Economisch plan is een logische en strict zakelijke Financiële Opzet van primair belang. Dan wordt de Staat een onderneming, de opperste naamloze vennootschap, en dan past het. de „Errungenschaft" op boekhoudkundig en bedrijfseconomisch gebied op de Staat toe te passen. Dan heeft de Staat evengoed een balans en een bedrijfsrekening. Iets daarvan heeft men terecht willen brengen, toen men de comptabele opzet van onze begrotingen ging wijzigen, met name de uitgaven onder „Kapitaalsdienst" opzette. Het was echter half werk! Onze Middelenstaat bleef even verward als altijd: de zuiver commerciële organisatie ontbrak. Gaat men nu eindelijk — en nooit zal het moment gunstiger zijn dan, binnen het kader van internationale economische regelingen, onmiddellijk na de oorlog! — consequent economisch en administratief te werk, dan zal men vóór alles balans en bedrijfsrekening aanvaarden. **Dan wordt met name Nationale Schuld de post „Kapitaal" op de balans.** Dan komen daartegenover de Activa van verschillend gehalte te staan. Dan zal men ook eindelijk zien, dat „belastingen" geen „weg gesmeten geld" zijn — in mijn praeadvies over Belastingen verdedigde ik dit alles reeds vele jaren geleden voor de Partijraad van de R.K. Staatspartij — maar de noodzakelijke prijs voor door de gemeenschap verschafte goederen, even belangrijk als voeding, woning, kleding. Stijging van de Nationale Schuld behoeft in het geheel niet te verontrusten, indien aan de andere kant van de balans maar de meer activa worden vermeld, waardoor een modern „Tableau Economique" a la Quesnay ontstaat. Kan men zonder vitale belangen — nationale culturele, sociaal-economische belangen — te schaden de Nationale Schuld verminderen, op de schuld afschrijven (wat uit de jaarlijkse Staatsbedrijfsrekening blijkt) — niets zal welkomer zijn; de groter geworden volkswelvaart zal dan door het gestegen „voordelig saldo" blijken. Maar dat is heel iets anders dan het leven naar de „leer van de verstandige huismoeder" en zich haasten om de schuld maar naar beneden te drukken — systeem De Geer, systeem De Wilde — ook al worden daarbij (men denke nog eens aan het werkloosheidsbeleid der dertiger jaren!) — vitale landsbelangen ten zeerste geschaad. En zeker is het heel iets anders dan het, in het nieuwe systeem, **welbewust vergroten van de Nationale Schuld**, met opgerichten hoofde, met het toevoegen van materiële en immateriële activa aan de andere zijde van de balans, om grote volksbelangen te gaan dienen. Op de bedrijfsrekening zal dan een hoger rentebedrag onder de „lasten" verschijnen, daartegenover onder de „baten" een hoger bedrag aan belastingen of een lager bedrag voor andere voorzieningen.

Boekhoudkundig en bedrijfs-economisch kan de Nationale Schuld — ik herinner er aan, dat de schulden van de natuurlijk onder streng financieel toezicht geplaatste lagere gemeenschappen hier onder Nationale Schuld worden begrepen — maximaal gelijk zijn aan de activa der gemeenschap, in de eerste plaats dus de goederen van openbaar nut, in de tweede plaats, als reserves, de niet-openbare goederen, na aftrek van de daarop rustende schulden.

Dat een vrij hoge Staatsschuld, zoals wij die na de oorlog zeker in Nederland zullen vinden, niet al te zeer behoeft te verontrusten, kan men inzien uit de berekeningen, die de „Economist" in Augustus 1941 over de „post-war burden of the National Debt" gaf. Indien wordt aangenomen, „that the net increase in the principal of the National Debt is likely to be about £ 10.000.000.000 and the average rate of interest on the debt 2 per cent the net addition of the annual interest charge will be less than £ 150.000.000: in other words: an all-round increase of one-sixth in the rates of taxation, or alternatively a post-war price level of 20 tot 25 per cent above that of 1936 would „solve the problem". De City Notes schrijver van „The Times" zegt hiervan: „This is an extremely comforting conclusion".

Dat er geen overgrote vrees behoeft te bestaan, dat het thans, onder Duitse overheersing, gevolgde financieel beleid van de Nederlandse Bank de Nationale Schuld aanzienlijk zal vermeerderen, volgt uit het vertrouwen in de uitvoering van de bepaling van de Atlantische Brief — trouwens in het eigenbelang van de overwinnaars — om Duitsland niet economisch kapot te maken. Bij een gefixeerde verhouding tussen mark en gulden, pond sterling, U.S.A.-dollar enz. zullen er geen verliezen zijn voor de Bank en dus — bij de overneming — kan geen vergroting van betekenis van de Nationale Schuld optreden.

De toekomst van het goud.

Wanneer door het Internationaal Financieel Accoord na de oorlog, het goud voor goed zal zijn los gemaakt van het geld en daarmede evenmin te maken zal hebben als tin, rubber of olie, zal dit voor de **goudprijs** waarschijnlijk van grote betekenis zijn. Men is er echter niet mee af, te zeggen, dat dit een grote débacle voor de goudprijs zal betekenen.

Vooreerst heeft men te bedenken, dat goud objectief eigenschappen heeft en behoudt, die het als begeerd goed in de samenleving zal behouden. In alle mogelijke sieraden wordt het gebruikt en om zijn glans en kleur en duurzaamheid begeerd. Voor tandartsen is het goud van grote waarde; nieuwere therapie werkt met goudinjecties. Een en ander maakt, dat een aanvankelijk, nemen wij aan, aanzienlijke verlaging van de goudprijs aanstonds zeer belangrijke reacties uitlokt — die weer de tendens van stijging van de goudprijs in zich dragen. Gouden sieraden zullen meer en in breder kring worden gevraagd: elke fractie prijsverlaging roept brede kringen op van vragend publiek. Tandartsen zullen de goudvullingen meer gaan toepassen. Een val in de prijs zal weldra een belangrijk herstel vinden. De vraag naar goud zal zeer elastisch blijken te zijn.

Maar er is nog een andere, zéér belangrijke overweging, die de toekomst van de goudprijs alles behalve donker doet inzien, ook al heeft het goud — evenmin als zilver of enig ander goed — niets meer te maken met geld.

Goud als goed heeft de hoogst gunstige eigenschap van in klein volume een grote waarde te bezitten. Men herinnere zich de argumenten, die in oudere tijden het goud als waardemeter en op die manier als geld deden aanvaarden. Voor elke Staat en dus voor elke Staatsbank zal het ook in de toekomst van groot belang zijn. Men zoekt naar beleggingen, men zoekt vooral naar beleggingen, die gemakkelijk te realiseren zijn. Men rekent misschien ook nog wel op kwade dagen in een verre toekomst, waarin het bezit van een belegging, beter en vlugger te realiseren dan b.v. huizen of landerijen, begerenswaard is.

Daarom is het niet te verwachten, dat de Staatsbanken zich gemakkelijk van haar „goudbeleggingen" zullen ontdoen. Zij zullen de goudprijs niet moedwillig bederven — gedeeltelijk ook uit overwegingen voor de prijshoogte van haar eigen voorraden — zij zullen in het goud een bruikbare belegging zien. Van iets dergelijks weet men in Brazilië met grote koffievoorraden, ook in relatie met Staatsbank en andere Banken.

Waarbij dan koffie het nadeel kent van een bederf van de voorraad, waarvan het goud niet onderhevig is.

Maar wat voor de Staatsbank geldt, geldt ook voor de andere banken, ook voor levensverzekeringmaatschappijen. Naast huizen, landerijen enz., zal men in haar beleggingen goud vinden en goud blijven vinden als een voor belegging uitermate geschikt goed.

De goudproductie zal wellicht aanstonds — in het algemeen belang — een schok van betekenis krijgen. Het is echter, om al de genoemde argumenten, te verwachten, dat een herstel van betekenis zal intreden. De dolle jacht naar goud en altijd maar weer goud — met zijn gevaren voor oorlog en andere ellendige plagen — zal wel gestopt worden. Daar is, van het standpunt van het algemeen belang, niets mee verbeurd.

Financiële maatregelen tegen de overwonnen landen.

Alvorens dit Hoofdstuk te beëindigen, wil ik nog enige aandacht wijden aan de vraag: of er dan in het geheel geen financiële maatregelen tegen de overwonnen landen, met name tegen Duitsland, moeten worden genomen?

Reeds is betoogd, dat het scheppen van een economisch Duitsland als na de vrede van Versailles, een nieuwe wereldramp zou zijn — mede zéér tot schade van de overwinnaars. Ik moge er aan toevoegen, dat naar de mening van den schrijver van dit Rapport — nader neer te leggen in een „Staatkundig Rapport over Nederland" een pendant van dit „Economisch Rapport" — het voornamelijk staatkundige maatregelen zullen zijn, die tegen de misdadige oorlogslanden moeten worden genomen. Maar als men niet wil weten van de blanco-wissel van den op economisch gebied zo oerdommen Clémencau; indien men ook de Dawes en Young plannen, die de waanzinnige opzet moesten verbeteren, als erbarmelijk knutselwerk beschouwt; dan sluit dat toch niet uit, dat, zonder schade voor het internationaal verkeer, financieel-economische maatregelen met name tegen Duitsland zijn te nemen, die geen internationaal-economische ontwrichting opleveren en toch een gevoelige vergelding en dwang tot gedeeltelijk herstel van het aangerichte economisch kwaad inhouden.

Bij de in dit Hoofdstuk gevolgde financiële opzet, zal, ingevolge het Internationaal Monetair Accoord, Duitsland — om ons tot dit overwonnen land te bepalen — aan dezelfde regelen gebonden zijn als alle andere landen. Ook daar zullen balans en bedrijfsrekening worden opgesteld. **Het verschil zal echter zijn, dat gedurende een aantal jaren de Circulatiebank, als uitvoerend lichaam, onder een internationale leiding zal staan, aangewezen door de overwinnaars.** Hierdoor zal van meet af aan worden voorkomen, dat enige internationale financiële verstoring — van het genre van 1921/1923 — van Duitsland uit optreedt.

Er is alles voor te zeggen, dat, als boete, de uiteindelijke welvaart van den individuelen Duitser op lager, maar ten slotte houdbaar niveau komt te liggen, dan dat van Nederland, België, Engeland en andere landen. De belastingdruk kan bewust hoger worden gesteld, wat ten slotte neerkomt op hogere baten in het budget. Daar Duitsland ten slotte geen leger of vloot meer kent, zijn er uit dien hoofde belangrijk lagere lasten in het budget (bedrijfsrekening).

Hogere baten en lagere lasten geven jaarlijks een aanzienlijk bedrag, dat, naar bij de vrede vastgestelde verhoudingen, in het belang van beschadigde landen kan worden besteed.

Daaruit kunnen Rotterdam, Beograd en zoveel andere steden, daaruit kunnen de dorpen van Rusland worden herbouwd. Met die bedragen kunnen in Duitsland door de „bouwbedrijven" der andere landen grondstoffen en materialen worden gekocht, in mindering op het reeds genoemde maximaal door andere landen op te nemen goederenquantum van 1938. Nederlandse, Serbische, ondernemingen van andere landen, zullen met haar arbeiders deze grondstoffen en materialen verwerken; ook haar beloning zal uit het vrijgemaakte bedrag worden gevonden.

Het grote verschil met de ongelukkige Dawes-regeling is natuurlijk, dat er maar niet een gooi naar wordt gedaan, wat Duitsland kon „doen", het aan Duitsland overlatende, de regeling door financiële maatregelen te frustreren. Het voorgestelde Internationaal Monetair Accoord, en de uitvoering van de werkzaamheden der Duitse Circulatiebank onder een internationale commissie, zetten Duitsland van de eerste dag af in het gareel. Het hele Duitse volk betaalt deze kosten via het budget — door een bewust lagere levensstandaard.

Ten slotte dit: Daar het hier geweldige herstelwerkzaamheden geldt, waarop normaal werkende bedrijven in de begunstigde landen geen aanspraak kunnen laten gelden, is een verstoring op de markten der begunstigde landen — vooral de markt van de bouwnijverheid — niet te vrezen. De straffe organisatie, die dit bedrijf als alle andere zal hebben verkregen, helpt mee, de wrijvingen — na 1918 zo wel bekend — tot een minimum te beperken.

EINDE.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Do., 26 Nov.:

Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel Kamer 29.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, Willem de Zwijgerlaan 5.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, tel. 468, Emmastad 34 en Hr. J. Prins, tel. 330, Hotel Kamer 61.